

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****VEDAT OĞUZ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2018/35120

Karar Tarihi : 15/9/2021

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Muammer TOPAL

Recai AKYEL

Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Selahaddin MENTEŞ

Raportör : M. Emin ŞAHİNER

Başvurucu : Vedat OĞUZ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, icra müdürlüğü tarafından yapılan açık ihaleyle satın alınan aracın ihale öncesi işlenen bir suçla bağlantılı olarak herhangi bir bedel ödenmeden geri alınması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 22/11/2018 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR**A. Uyuşmazlığın Arka Planı**

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu, Batman İ. İcra Müdürlüğü'nün (İcra Müdürlüğü) 11/10/2015 tarihli ihalesine katılarak 4.200 TL bedelle 1994 model bir otomobil satın almıştır.

9. Mütakiben ihale işlemi 18/10/2015 tarihinde kesinleşmek suretiyle tamamlandıktan ve başvuru adına tescil işlemleri yapıldıktan sonra araç başvurucuya 2/11/2015 tarihinde teslim edilmiştir. Başvurucu bu araç için ihale bedeli ve masrafı dışında yedeminlik, nakliye ve sigorta ücreti ile bakım ve masraf giderleri ödediğini ifade etmektedir.

10. Başvurucu, aracı muayene için araç muayene istasyonuna götürdüğünde şase numarasının bulunduğu yerde oynama olduğu gerekçesiyle Muratpaşa Trafik Şube Müdürlüğüne yönlendirilmiştir. Müdürlükçe yapılan incelemede de aracın şasi numarasının araç ruhsatında yer alan numaradan farklı olduğu tespit edilmiştir.

11. Müdürlükçe aracın teslimi için Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Makina Mühendisleri Odası Antalya Şubesinden rapor edinilmesi şart koşulduğundan başvuru bu defa 4/12/2015 tarihinde anılan Odaya bu hususta rapor temini için müracaat etmiştir. Makina Mühendisleri Odası, şasi numarası okunmadığı için aracı 9/12/2015 tarihinde Antalya Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğüne sevk etmiştir. Laboratuvar Müdürlüğü de aracı inceleme sonucunda rapor temin edilene kadar başvurucuya teslim etmiştir.

12. Kriminal incelemeden geçen aracın orjinal şasi ve motor numaralarına göre 13/9/2012 tarihinde Diyarbakır'dan çalınan 21 EN ... plakalı 1996 model otomobile ait olduğunu tespit eden Antalya Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi Hırsızlık Büro Amirliği 24/12/2015 tarihinde yasal sahibine teslim edilmek üzere aracı muhafaza altına almıştır.

B. Bireysel Başvuruya Konu Tazminat Davası Süreci

13. Başvurucu, İcra Müdürlüğünden satın aldığı 72 AY ... plakalı aracın çalıntı çıkması nedeniyle uğradığı zararların tazmini ve aracın maliki olarak kaydının silinmesi talebiyle 14/10/2016 tarihinde Bakanlık ve Defterdarlık Muhakemat Müdürlüğü aleyhine Batman 4. Asliye Hukuk Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır.

14. Mahkeme 13/2/2018 tarihli kararı ile davanın kabulüne ve 10.735,73 TL'nin davalılardan alınarak başvurucuya verilmesine hükmetmiştir. Karar gerekçesinde; başvurunun aracın plaka ve şasi numaralarını bir ekspere kontrol ettirme yükümlüğünün bulunmadığına ve devletin kusursuz sorumluluk ilkesi gereğince tazmin yükümlüğünün bulunmasına işaret edilmiştir. Diğer yandan mahkeme kararında başvurunun aracın maliki olarak kaydının silinmesine yönelik talebine ilişkin herhangi bir hükme yer verilmemiştir.

15. Taraflar anılan karara karşı istinaf yoluna başvurmuştur. İstinaf taleplerini inceleyen Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi (Daire) 2/10/2018 tarihli kararı ile dava konusu araçta yapılan şasi numarası değişikliğinin ancak alanında uzman kişilerce anlaşılabilir nitelikte olduğu ve İcra Müdürlüğünün herhangi bir kusurunun bulunmadığı gerekçesiyle hükmün kaldırılmasına ve davanın reddine kesin olarak karar vermiştir.

16. Nihai karar 9/11/2018 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

17. Başvurucu 22/11/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

18. 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun "Sorumluluk" kenar başlıklı 5. maddesi şöyledir:

"İcra ve İflas Dairesi görevlilerinin kusurlarından doğan tazminat davaları, ancak idare aleyhine açılabilir. Devletin, zararın meydana gelmesinde kusuru bulunan görevlilere rücu hakkı saklıdır. Bu davalara adliye mahkemelerinde bakılır."

19. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "Resmî belgelerle ispat" kenar başlıklı 7. maddesi şöyledir:

"Resmî sicil ve senetler, belgeledikleri olguların doğruluğuna kanıt oluşturur.

Bunların içertğinin doğru olmadığının ispatı, kanunlarda başka bir hüküm bulunmadıkça herhangi bir şekilde bağlı değildir."

20. 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Tescil belgesi alma zorunluluğu" kenar başlıklı 19. maddesinin ilk fıkrası şöyledir:

"Araç sahipleri araçlarını yönetmelikte belirtilen esaslara göre yetkili kuruluşa tescil ettirmek ve tescil belgesi almak zorundadırlar."

21. 2918 sayılı Kanun'un "Araçların satış, devir ve tescili ile bu işlemlerde ilgili yetki ve sorumluluk" kenar başlıklı 20. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi şöyledir:

"Tescil edilmiş araçların her çeşit satış ve devirleri ... araç sahibi adına düzenlenmiş tescil belgesi... esas alınarak noterlerce yapılır..."

22. 31/1/2018 tarihli ve 30318 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Araçların Satış, Devir ve Tescil Hizmetlerinin Yürütülmesi Hakkında Yönetmelik'in (Yönetmelik) "Tanımlar" kenar başlıklı 3. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Bu Yönetmeliğe göre:

...

6) Muayene istasyonu: Araçların niteliklerini tespit ve kontrol edebilecek cihaz ve personeli bulunan ve teknik kontrolü yapılan yerdir.

..."

23. Yönetmelik'in "Tescile yetkili kuruluşlar" kenar başlıklı 9. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık araçlarından kendilerince belirlenenler ile Milli İstihbarat Teşkilatı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, diplomatik ve konsüler misyonlar ile uluslararası kuruluşlar ve bunların diplomatik ve konsüler muafiyeti bulunan mensuplarının ve güvenlik gerekçesiyle

İçişleri Bakanının onayıyla kapsama alınacak araçlara dair her türlü tescil işlemi ile belge ve plakaların verme işlemi, araçların özel tahsisli plaka işlemleri ve tüm sivil plaka işlemleri Emniyet Genel Müdürlüğü ve bağlı trafik tescil kuruluşlarınca yapılır, araç tescil belgesi ve plaka basım talep belgesi verilir."

B. Uluslararası Hukuk

24. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne (Sözleşme) ek 1 No.lu Protokol'ün "Mülkiyetin korunması" kenar başlıklı 1. maddesi şöyledir:

"Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir.

Yukarıdaki hükümler, devletlerin, mülkiyetin kamu yararına uygun olarak kullanılmasını düzenlemek veya vergilerin ya da başka katkılarının veya para cezalarının ödenmesini sağlamak için gerekli gördükleri yasaları uygulama konusunda sahip oldukları hakka halel getirmez."

25. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) Sözleşme'ye ek (1) No.lu Protokol'ün 1. maddesinde güvenceye bağlanan mülkiyet hakkının pozitif yükümlülükleri de içerdiğini kabul etmektedir (*Kotov/Rusya*, [BD] B. No: 54522/00, 3/4/2012, §§ 109-115; *Öneryıldız/Türkiye* [BD], B. No: 48939/99, 30/11/2004, § 134; *Broniowski/Polonya* [BD], B. No: 31443/96, 22/6/2004, § 143; *Dzugayeva/Rusya*, B. No: 44971/04, 12/2/2013, § 26). AİHM, bu hükümle koruma altına alınan mülkiyet hakkının gerçek ve etkili kullanımının sadece devletin müdahale etmeme ödevine bağlı olmadığını fakat aynı zamanda özellikle başvuruçunun kamu otoritelerinden meşru olarak alınmasını beklediği önlemler ile mülkünden etkin bir biçimde yararlanması arasında doğrudan bir bağlantının bulunduğu durumlarda koruyucu pozitif önlemler alınmasını da gerektirdiğini ifade etmektedir. Öte yandan AİHM'e göre özel kişiler arasındaki ilişkilerde bile devlete pozitif yükümlülük yükleyen kamusal menfaatler söz konusu olabilir (*Kotov/Rusya*, § 109).

26. AİHM, bu bağlamda mülkiyetten barışçıl yararlanma hakkına kamu otoriteleri dışındaki kişilerce müdahale edilmesi durumunda devletin pozitif yükümlülüğünün koruyucu/önleyici ve düzeltici ödevler biçiminde ikiye ayrılacağını ifade etmektedir. AİHM'e göre bu durumda Sözleşme'ye taraf devletler, iç hukuk sisteminde mülkiyet hakkının yasalar tarafından tatmin edici bir şekilde korunmasının güvence altına alınması ve hakkına müdahale edilen kişinin -gerekmesi durumunda- meydana gelen zararının giderilmesine yönelik talepler dâhil olmak üzere hakkını arayabileceği düzeltici mekanizmaların temin edilmesi yükümlülüğü altındadırlar (*Blumberga/Litvanya*, B. No: 70930/01, 14/10/2008, § 67).

27. AİHM, devletin pozitif yükümlülüklerinin mahiyeti ve kapsamının olayın somut koşullarına göre farklılaşabileceğini düşünmektedir (*Kotov/Rusya*, § 111). AİHM'e göre devletin olayın somut koşullarına göre sağlama yükümlülüğü altına girdiği düzeltici önlemler, zarar gören tarafın hakkını savunabilmesi imkânı tanıyan uygun yasal mekanizmaların oluşturulmasını içermektedir. (1) No.lu Protokol'ün 1. maddesi açık bir biçimde usule ilişkin yükümlülükler içermemekte ise de bu hüküm, gerek devletin müdahil olduğu uyumsuzluklarda gerekse iki özel kişi arasındaki uyumsuzluklarda devlete usule ilişkin yükümlülükler yüklemektedir (*Kotov/Rusya*, § 114).

28. Öte yandan AİHM ölçülülük bağlamında dile getirdiği iyi yönetim ilkesinin kamu yararı kapsamında bir mesele söz konusu olduğunda, kamu makamlarının uygun zamanda, uygun yöntemle ve her şeyden önce tutarlı olarak hareket etmesini gerektirdiğini vurgulamıştır (*Bogdel/Litvanya*, B. No: 41248/06, 26/11/2013, § 65; *Krstić/Srbistan*, B. No: 45394/06, 10/12/2013, § 78). Ancak AİHM'e göre eski bir yanlışın düzeltilmesi gereği, nüşruyeti kamu otoritesinin eylemine dayalı olarak birey tarafından iyi niyetle kazanılmış yeni bir hakka orantısız bir şekilde müdahale etmemelidir. Başka bir ifadeyle kendi prosedürlerine uymayan ya da onlara bağlı kalmayan devlet makamlarının, yanlış davranışlarından fayda elde etmelerine ya da yükümlülüklerinden kaçmalarına izin verilmemelidir (*Bogdel/Litvanya*, § 66). AİHM, mülkiyetin hatalı olarak başkasına devredilmesi suretiyle yoksun bırakmaya yol açılan müdahaleler yönünden iyi yönetim ilkesinin kamu makamlarına hatalarını uygun bir biçimde düzeltme yükümlülüğü getirdiği gibi ayrıca iyi niyetli mülk sahibine yeterli bir tazminat ödenmesini veya uygun bir başka giderim sağlanmasını da gerektirebileceğini kabul etmiştir (*Bogdel/Litvanya*, § 66; benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Moskal/Polonya*, B. No: 10373/05, 15/9/2009, § 69; *Pincová ve Pinc/Çek Cumhuriyeti*, B. No: 36548/97, 5/11/2002, § 53; *Toşcuşâ ve diğerleri/Romanya*, B. No: 36900/03, 25/11/2008, § 38).

29. AİHM, kontrol tedbiri söz konusu olduğunda tazminat ödenmemesinin her durumda ihlal anlamına gelmediğini, buna karşın müdahale yoksun bırakma olarak belirlenirse tazminat ödenmemesinin doğrudan ihlal sonucuna ulaşabileceğini kabul etmektedir. Nitekim AİHM *Borisov/Ukrayna* (B. No: 2371/11, 4/3/2021) kararında başvurusu konusu olayda kontrol tipi bir müdahale olduğu tespit edildiği için iyi yönetim ilkeleri çerçevesinde başvuruçunun kusur durumu ile kamu makamlarının tutum ve davranışlarını ayrıntılı biçimde inceleyerek ihlal sonucuna ulaşmıştır. Kararın içeriğinde müdahalenin ölçülülüğü yönünden iyi yönetim ilkelerine atıf yapılmıştır. Buna göre kamu makamlarınca yapılan bir hatanın düzeltilmesi gerektiğinde risklere hatayı yapan devlet tarafından katlanılması ve bireylere karşılaştıkları giderlerin yükletilmemesi gerektiği açıklanmıştır. Mevcut davada başvuruçunun mülkü inşaat düzenlemelerine uygun olmadığı gerekçesiyle bir mahkeme kararına dayalı olarak yıktırılmıştır. AİHM'e göre olaydaki kontrol tedbiri, ciddi ve başvuruçunun mülkünün yok olmasına sebep olacak derecede ağır bir tedbirdir. Kamu makamlarının davranışı ile ilgili olarak ise Yüksek Mahkemenin ihtilaf konusu yıkım kararını askıya aldığı ancak kararın gecikmeli olarak verildiği ve verildiği tarihte ise mülkün zaten icra görevlilerince yıktırılmış olduğu belirtilmiştir. Daha sonra da yıkım kararı kanuna aykırı ve temelsiz olduğu için iptal edilmiştir. Yüksek Mahkemenin bu gecikmiş tepkisi, icra görevlilerinin yıkım emrini uygulamadaki çabukluğuyla belirgin bir tezat oluşturmaktadır. Hâlbuki yıkım eyleminin geri döndürülemez niteliğini anlamış olmaları gerekirdi. Üstelik başvuruçunun açıkça ileri sürdüğü gerekçelerle yıkım kararının askıya alınabilmesi konusunda takdir yetkileri de bulunmaktaydı. Bu koşullar kontrol tedbirinin ağırlığına rağmen kamu makamlarının vaktinde, uygun ve tutarlı davranmadıklarını göstermektedir. Ayrıca herhangi bir kusuru olduğu tespit edilemeyen başvuruçuya mülkünün hatalı olarak yıktırılması nedeniyle bir tazminat da teklif edilmemiştir (*Borisov/Ukrayna*, §§ 43-69).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

30. Mahkemenin 15/9/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

31. Başvurucu, hiçbir hile ve kusurunun bulunmadığı ve tamamen devlet kurumlarına güvenerek katıldığı ihale sonucu prosedüre uygun olarak satın aldığı aracın -ancak uzman bir kişi tarafından anlaşılacak şasi değişikliği nedeniyle kendisine herhangi bir bedel ödemeden- geri alınmasından yakınmaktadır. Başvurucu, yargılama sonucunda hiçbir kusurunun bulunmadığı kabul edilmesine karşın idarenin de kusurunun bulunmadığı gerekçesiyle tazminat talebinin reddedilmesinin haksızlık olduğunu iddia etmektedir. Başvurucu sonuç olarak aracı devlet dairesinin düzenlemiş olduğu ihalede satın aldığı ve aracın şasi numarası üzerinde değişiklik yapılmış olmasının devletin sorumluluğunu gerektirdiği hâlde aracın bu nedenle elinden alınması ve zararının tazmin edilmemesi dolayısıyla adil yargılanma ve mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

32. Anayasa'nın "Mülkiyet hakkı" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

33. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirilmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

34. Başvurucu, adil yargılanma hakkının da ihlal edildiğini ileri sürmekte ise de ihaleyle satın alınan aracın herhangi bir bedel ödenmeden geri alındığı yönündeki şikâyetin esas itibarıyla mülkiyet hakkını ilgilendirdiği anlaşıldığından başvurunun şikâyetinin mülkiyet hakkının ihlali iddiası kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

35. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 45. maddesinin (2) numaralı fıkrasında bireysel başvuruda bulunulmadan önce ihlal iddiasının dayanağı olan işlem, eylem ya da ihmâl için kanunda öngörülmüş olan idari ve yargısal başvuru yollarının tamamının tüketilmiş olması gerektiği belirtilmiştir. Temel hak ihlallerini öncelikle derece mahkemelerinin gidermekle yükümlü olması, kanun yollarının tüketilmesi koşulunu zorunlu kılar (*Necatî Gündüz ve Recep Gündüz*, B. No: 2012/1027, 12/2/2013, §§ 19, 20; *Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, § 26).

36. Başvuru yollarının tüketilmesi gereğinden söz edilebilmesi için öncelikle hukuk sisteminde, hakkının ihlal edildiğini iddia eden kişinin başvurabileceği idari veya yargısal bir hukuki yolun öngörülmüş olması gerekmektedir. Ayrıca bu hukuki yolun iddia edilen ihlalin sonuçlarını giderici, etkili ve başvuru açısından makul bir çabayla ulaşılabılır nitelikte olması ve sadece kâğıt üzerinde kalmayıp fiilen de işlerliğe sahip bulunması gerekmektedir. Olmayan bir hukuki yolun tüketilmesi başvurucudan beklenemeyeceği gibi hukukten veya fiilen etkili bulunmayan, ihlalin sonuçlarını düzeltici bir vasıf taşımayan veya aşırı ve olağan olmayan birtakım şekli koşulların öngörülmesi nedeniyle fiilen erişilebilir ve kullanılabilir

olmaktan uzaklaşan başvuru yollarının tüketilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır (*Fatma Yıldırım*, B. No: 2014/6577, 16/2/2017, § 39).

37. Somut olayda başvurucu, devlet dairesinin düzenlemiş olduğu ihalede satın aldığı aracın ihale öncesinde suça konu edilmiş olmasının idarenin sorumluluğunu gerektirdiğini ileri sürmekte; buna karşın yargılama sonunda idareye herhangi bir sorumluluk izafe edilmemesinden şikâyet etmektedir. Bu durumda, bireysel başvuru konusu yargılama dışında başvurucunun bu şikâyetinin incelenebileceği etkili ve objektif olarak sonuç alıcı bir başvuru yolunun bulunup bulunmadığının tespiti gerekmektedir.

38. 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 12. maddesiyle, ilgililere haklarını ihlal eden somut olay örneğinde hukuki ayrıklı malın satışına ilişkin ihale kararı ya da yanıtıcı trafik tescil işlemi gibi idari işlemler dolayısıyla idari mahkemelere doğrudan doğruya tam yargı davası imkânı getirilmiştir.

39. Bu durumda başvurucuya suçla bağlantılı bir aracın icra yoluyla satışı nedeniyle meydana geldiği iddia edilen zararın tazmini istemiyle idare aleyhine tam yargı davasının açılmasının teorik olarak mümkün olduğu söylenebilir. Ancak hâlihazırda konuyla ilgili yargı içtihatları incelendiğinde 2577 sayılı Kanun'un 12. maddesi uyarınca açılacak tam yargı davasının başarılı olacağını gösteren somut bir veri tespit edilememiştir. Bu nedenle başvuruya konu iddiaya ilişkin olarak 2577 sayılı Kanun'un 12. maddesinde öngörülen tam yargı davası açma yolunun tüketilmesi zorunluluğundan söz edilemez.

40. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

41. Somut olayda başvurucu, İcra Müdürlüğü'nün ihalesine katılarak 4.200 TL bedelle bir otomobil satın almıştır. Başvurucu bu araç için ihale bedeli ve birtakım giderler (bkz. § 9) yaptığını iddia etmiştir. Emniyet birimlerince aracın şasi numarasının değiştirildiğinin ve çalıntı olduğunun ortaya çıkarılması sonucu araç başvurucudan alınmıştır. Bunun üzerine başvurucu, aracın çalıntı çıkması nedeniyle uğradığı zararın tazmini ve aracın maliki olarak kaydının silinmesi için idareye karşı dava açmıştır. İlk derece mahkemesi devletin kusursuz sorumluluğu ilkesi gereği başvurucunun tazminat davasının kabulüne karar vermiştir. Anılan karara karşı istinaf yoluna başvurulması üzerine Daire ise dava konusu araçtaki şasi numarası değişikliğinin ancak uzman bir kişi tarafından anlaşılabilirliğinden İcra Müdürlüğü'nün herhangi bir kusurunun bulunmadığına ilişkin değerlendirmeye ilk derece mahkemesinin kararının kaldırılmasına ve davanın reddine karar vermiştir.

42. Başvurucunun şikâyetinin temelini ihale yoluyla satın aldığı ve sonradan çalıntı olduğu anlaşılan araç nedeniyle ödediği ihale bedeli ve masraflar iade edilmeden aracın geri alınması oluşturmaktadır. Başvurucu; İcra Müdürlüğü'nün ilgili Trafik Tescil Müdürlüğü ile gerekli yazışmaları yaparak araçta hukuki ve maddi ayıp bulunup bulunmadığını tespit ettirmesi gerekirken görevini gereği gibi ifa etmemesi nedeniyle uğradığı zararın giderilmesini teminen dava açmak suretiyle kamu gücüne müracaat etmiştir. Yargı mercilerinin bu tür davalardaki rolü, idarenin uygulamalarının kusur ya da kusursuz sorumluluk ilkeleri çerçevesinde durumunu saptayarak mevcut ihtilafı çözüme bağlamaktır. Dolayısıyla idarenin iyi yönetim ilkesi çerçevesinde sistem kurgusu ile iş, işlem ve eylemlerinin bireylerin hukuki durumları üzerinde oluşturduğu olumsuz etkilere yönelik

hukuk ihtilaflarının çözümlenmesi amacına yönelik yargısal süreçlerdeki faaliyetler ile bizzatî idarenin uygulamalarına yönelik şikâyetlerin devletin pozitif yükümlülükleri kapsamında incelenmesi gerekmektedir.

a. Mülkînin Varlığı

43. Anayasa'nın 35. maddesi kapsamında inceleme yapılabilmesi için öncelikle somut olayda *mülkîm* var olduğunun tespit edilmesi gerekmektedir. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 17/7/2015, § 20).

44. Taşınır eşyada mülkiyetin devri için borçlandırıcı işlemin yapılmasından sonra zilyetliğin naklinin (tasarruf işlemi) gerçekleştirilmesi gerekir. Bu tasarruf işlemi doğrudan doğruya eşyanın veya aracın teslimi yahut eşyanın alıcının fiili hâkimiyetine girmesi ile gerçekleşir. Taşınır eşya olan motorlu araçlar, taşıdıkları önem ve risk nedeniyle hukuk düzeni tarafından diğer taşınır eşyaların tabi olduğu mülkiyetin devir şeklinden farklı olarak daha sıkı şekil şartlarına tabi tutulmuştur (*Bekir Yazıcı* [GK], B. No: 2013/3044, 17/1/2012, §§ 43, 44).

45. Trafik sicili; devlet eliyle resen tutulan, motorlu araçların teknik ve fiziki özellikleri ile üzerlerinde yer alan, başta mülkiyet hakkı olmak üzere aynı hakları ve çeşitli kısıtlamaları gösteren resmî bir kayıt sistemidir. Trafik sicili, 4721 sayılı Kanun'un 7. maddesinde belirtilen resmî sicillerden sayılırken bu sicile dayanılarak oluşturulan araç tescil belgeleri de (ruhsatname) aynı madde gereğince resmî senetlerden sayılır. Dolayısıyla belgeledikleri olguların doğruluğuna kanıt oluşturur. Trafik sicili, içerdiği hususların doğruluğuna ilişkin karine teşkil eder (*Bekir Yazıcı*, §§ 45, 46).

46. Somut olayda başvuruçunun İcra Müdürlüğü'nün 11/10/2015 tarihli ihalesiyle satın aldığı aracın mülkiyeti, ihalenin 18/10/2015 tarihinde kesinleşmesiyle başvuruçuya geçmiştir.

47. Anayasa'nın 35. maddesinde yer verilen mülkiyet kavramı, kapsam itibarıyla 4721 sayılı Kanun'da yer alan mülkiyet kavramı ile sınırlı olmadığı gibi trafik siciline tescilli araç mülkiyetinin Anayasa'nın 35. maddesindeki güvence kapsamına girdiğine kuşku yoktur.

48. Diğer yandan başvuruçunun, ihale kapsamında satın aldığı araç için ödediği ihale bedeli dışında birtakım giderler yaptığını iddia etmiştir. Bu gider kalemlerinin de mülkiyet hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği açıktır.

b. Genel İlkeler

49. Anayasa'nın 35. maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınmış olan mülkiyet hakkının gerçekten ve etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin müdahaleden kaçınmasına bağlı değildir. Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin mülkiyet hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülükleri de bulunmaktadır. Bu pozitif yükümlülükler kimi durumlarda özel kişiler arasındaki uyumsuzluklar da dâhil olmak üzere mülkiyet hakkının korunması için belirli tedbirlerin alınmasını gerektirmektedir (*Eyyüp Boymukara*, B. No: 2013/7842, 17/2/2016, §§ 39-41; *Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi*, B. No: 2014/8649, 15/2/2017, § 44).

50. Ancak hemen belirtmek gerekir ki bazı durumlarda devletin pozitif ve negatif yükümlülüklerinin birbirinden ayrılması da mümkün olamamaktadır. Üstelik devletin ister pozitif isterse de negatif yükümlülükleri söz konusu olsun uygulanacak ilkeler de çoğunlukla önemli ölçüde benzeşmektedir (*Hesna Funda Baltalı ve Baltalı Gıda Hayvancılık San. ve Tic. Ltd. Şti.* [GK], B. No: 2014/17196, 25/10/2018, § 70).

51. Mülkiyet hakkının devlete tahmil ettiği pozitif yükümlülükler, devletin koruyucu ve düzeltici önlemler almasını gerektirebilmektedir. Koruyucu önlemler mülkiyete müdahale edilmesini önleyici; düzeltici önlemler ise müdahalenin etkilerini giderici, diğer bir ifadeyle telafi edici yasal, idari ve fiili tedbirleri kapsamaktadır. Pozitif yükümlülükler mutlak olmayıp bunların ne tür koruyucu ve düzeltici edimleri kapsadığı ve bu edimlerin derecesi, her somut olayın kendi koşulları içinde belirlenebilir (*Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi*, § 47).

52. Koruma yükümlülüğünün kapsamı somut olayın özel ve nesnel koşulları çerçevesinde belirlenmesi gerekmektedir birlikte bunun devlete, idare aygıtının insan ve mali kaynaklarıyla karşılaşmasına imkân bulunmayan birtakım ödevler yüklediği biçiminde anlaşılması mümkün değildir. Bu bağlamda koruma yükümlülüğü, kamunun insan ve mali kaynaklarından soyut bir biçimde her türlü müdahalenin önlenmesi gerektiği şeklinde yorumlanamaz. Koruma tedbiri almakla ödevli idarenin olağan işleyişi çerçevesinde alabileceği tedbirleri almak suretiyle üçüncü kişiler tarafından gerçekleştirilen müdahalenin önlenmesinin mümkün olduğu istisnai durumlarda koruma yükümlülüğünün ihlalinden söz edilebilir. Bunun dışında, yetkili makamlardan olağanın ötesinde bir tedbir alınması beklenmemelidir. Bu itibarla özellikle ani ve öngörülemeyen müdahalelerde olduğu gibi somut olayın koşullarının -devletin özel bir önlem almasını gerektirmediği durumlarda- soyut olarak devletin koruma yükümlülüğünün varlığından bahisle pozitif yükümlülüğün ihlal edildiği sonucuna ulaşılamaz (*Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi*, § 48).

53. Devletin pozitif yükümlülükleri kapsamında alması gereken koruyucu önlemler arasında idarenin *iyi yöneltişim* ilkesine uygun hareket etme yükümlülüğü de bulunmaktadır. *İyi yöneltişim* ilkesi, kamu yararı kapsamında bir mesele söz konusu olduğunda kamu otoritelerinin uygun zamanda, uygun yöntemle ve her şeyden önce tutarlı olarak hareket etmelerini gerektirir (*Kenan Yıldırım ve Turan Yıldırım*, B. No: 2013/711, 3/4/2014, § 68). Bu bağlamda idarelerin kendi hatalarının sonuçlarını gidermeleri ve bireylere yüklememeleri gerekir (*Reis Otomotiv Ticaret ve Sanayi A.Ş.* [GK], B. No: 2015/6728, 1/2/2018, § 100).

c. İlkelerin Olaya Uygulanması

54. Başvurucunun yakındığı husus, hiçbir hile ve kusurunun bulunmadığı ve tamamen devlet kurumlarına güvenerek katıldığı ihale sonucu satın aldığı aracın ancak uzman bir kişinin yardımıyla anlaşılacak şasi değişikliği nedeniyle kendisine herhangi bir bedel ödenmeden geri alınması ve bu araç için yaptığı masrafların da üzerinde bırakılmasıdır.

55. İcra müdürlükleri, mülkiyet hakkının devlete yüklediği pozitif yükümlülükler gereğince oluşturulan ve özel kişilerin ödenmeyen alacaklarını kanunda öngörülen usullere uygun olarak gerektiğinde zor kullanmak suretiyle tahsil ederek alacaklılara ödeyen kamu kuruluşlarıdır. İcra müdürlüklerinin bu görevlerinin ifası sırasında tesis ettiği işlem ve eylemler kamu gücü işlem ve eylemleri niteliğinde olup bu işlem ve eylemler veya eylemsizlikler nedeniyle hak ve özgürlüklerin ihlal edildiği iddialarının icra takibinin

temelindeki borç ilişkisinden bağımsız olarak değerlendirilmesi gerekmektedir (*Fatma Yıldırım*, § 55).

56. Rızaen ödenmeyen alacakların tahsili amacıyla oluşturulan ve bu çerçevede kamu gücü yetkileriyle donatılan cebri icra organlarının bu görevini yerine getirirken alacaklı, borçlu ve hacizli malı satın alan tüm tarafların menfaatlerinin ve icra işlemine konu mülkün korunmasına yönelik birtakım tedbirler alması gerekebilir. Alınması gereken tedbirlerin neler olduğu, her somut olayın kendi koşulları içinde değişebilmektedir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Fatma Yıldırım*, §§ 57, 58).

57. Bununla birlikte pozitif yükümlülükler kapsamında inceleme yapılabilmesi için öncelikle somut olayın koşulları da dikkate alınmak suretiyle başta İcra Müdürlüğü olmak üzere ilgili devlet kurumlarının ihale yoluyla satış işlemine konu edilen hacizli aracın hukuki ve maddi ayıptan arı olmasının sağlanması şeklinde pozitif bir yükümlülüğünün bulunup bulunmadığının tespiti gerekmektedir.

58. Resmî ihale ile satılan aracın satışı sırasında araçta hukuki ve maddi ayıptan varlığının devlete yüklenen pozitif yükümlülüklerle ilişkili olmadığı söylenemez. Bu kapsamda trafik sicilinin gerçeğe uygun tutulmaması nedeniyle oluşan kayıt ve maddi vaka uygunsuzluğu ve bu uygunsuzluk nedeniyle sicile güven ilkesinin işlevsiz kılınması gibi icra ve ihale sürecinin öncesine yönelik ve idareye izafe edilebilecek işlem, eylem ve eylemsizliklerin de idarenin pozitif yükümlülüğüyle ilintili olduğu açıktır. Diğer bir ifade ile bir aracın trafik tescil kaydının doğru tutulması ve bu kayda güvenerek hareket eden iyi niyetli kişilerin mülkiyet hakkının korunması devletin pozitif yükümlülüğünün gereğidir.

59. Bu bağlamda somut olayda ihaleyi yapan İcra Müdürlüğü görevlilerinin hacizli aracı ihaleye çıkarırken aracın niteliklerini tespit ederek satış şartnamesinde göstermesi gerektiğine ilişkin olarak ihaleye katılanlar yönünden haklı bir beklentinin mevcut olduğu açıktır. Nitekim icra ve ihale sürecinin tüm taraflarda yeteri kadar güven oluşturması ve bizzat ihale ve iflas mekanizmasının kendisinden beklenen işlevi etkin olarak yerine getirebilmesi için bu beklentinin karşılanması elzemdir.

60. Öte yandan *hyi yönetim* ilkesi gereği uygun zamanda, uygun yöntemle ve her şeyden önce tutarlı olarak hareket etmeleri gerekmekte olan kamu görevlilerinin bu ilkenin dikt ettiği bir gerçeklik olarak ihalenin taraflarının mağduriyetlerini önleyebilme noktasında kullanabilecekleri çeşitli enstrümanlar mevcuttur. Bu kapsamda aracın trafiğe tescilli, muayenesi ve ihale aşamalarında yer alan kamu görevlilerinin *hyi yönetim* ilkesi uyarınca hareket ederek araçtaki usulsüzlüğü ortaya çıkarma yükümlülüğü ve buna bağlı olarak ihalenin bu şekilde sonuçlanmasına engel olma imkânları bulunmaktadır. Buna mukabil benzeri inceleme ve tespit işlemlerini yapma imkânından önemli derecede yoksun bulunan başvuruçunun kamu görevlilerinin yükümlülüklerine uygun hareket ettiklerine güvenerek ihaleye katıldığı da unutulmalıdır.

61. Nitekim 2918 sayılı Kanun'a göre araç sahipleri araçlarını Yönetmelik'te belirtilen esaslara göre yetkili kuruluşa tescil ettirmek ve tescil belgesi almak zorundadır. Söz konusu yetkili kuruluşların Emniyet Genel Müdürlüğü ve bağlı trafik tescil kuruluşları olduğu gerçeği de dikkate alınmalıdır. Buna göre idarenin sicile güven ilkesinin gerekleri doğrultusunda çalıntı aracın bu aşamada tesciline engel olabileme yetki ve kudretine sahip olduğu açıktır. Sonuç olarak idari mercilerin kullanışı; idari ve hukuki enstrümanlardan yararlanamamaları nedeniyle başvuruçunun zarar görmesine engel olunamamıştır. Buna göre

de olayda devlet yetkililerinin başvuruçunun mülkiyet hakkını korumak için ellerinden geleni yapmadıkları ortaya çıkmakta ve idarenin denetim ve kontrol yükümlülüğünü ihmal ettiği de anlaşılmaktadır.

62. Anayasa'nın 35. maddesinde güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, kanuni dayanağı bulunan ve hukuka uygun olan müdahalelerde dahi mülk sahibinin menfaatini dengeleyici birtakım imkânların getirilmesini zorunlu kılmaktadır. Tazminat ödenmesi de bu imkânlar arasındadır. Tazminatın ödenmesi gerekip gerekmediği, tarafların olaydaki kusur dereceleri ya da idarenin kusursuz sorumluluğu şartlarının olup olmadığı hususları derece mahkemesinin takdirinde olmakla birlikte tazminatın salt bireysel kusur şartına tabi kılınması, Anayasa'nın 35. maddesinin gereği olan orantılılık denetiminin yapılmasını daha baştan engellemektedir (benzer değerlendirmeler için bkz. *Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 76).

63. Somut olayda ilk derece mahkemesi, ilgili mevzuatı yorumlamış ve ihalenin resmî bir makam tarafından yapılmasının başvuruçuda haklı bir güven oluşturacağı kanaatiyle meydana gelen sonuçtan devletin kusursuz sorumluluğunun bulunduğu sonucuna varmıştır. Buna karşın idarenin sorumluluğunu yalnızca İcra Müdürlüğü görevlilerinin kusurunun bulunması şartıyla sınırlayan Dairenin yorumu ise başvuruçuya hile ve kusurunun bulunmadığı bir işlemle yüklenen külfetin hafifletilerek dengelenmesini önlemiştir. Öte yandan böyle bir olayda idari kusura dayalı iddianın incelenebileceği diğer bir etkili yolun tespit edilememesi karşısında (bkz. §§ 37-39) icra dairesindeki görevlilerin bireysel kusuru bulunmasa dahi aracın mevcut nitelikleri tespit edilip alıcıların bunu öğrenmelerine fırsat tanınmadan şartnameye uygun olmayan bir aracın ihalesinin yapılmasının da idari işleyiş yönüyle kusur olarak değerlendirilip değerlendirilemeyeceğinin bu davada tartışılması da gerekir.

64. Sonuç olarak Dairenin, dava konusu araçta yapılan şasi numarası değişikliğinin ancak alanında uzman kişilerce anlaşılabilir nitelikte olduğu ve İcra Müdürlüğü'nün herhangi bir kusurlu eylemi bulunmadığı gerekçesiyle idarenin tazmin sorumluluğunun bulunmadığı yolundaki yorumu dolayısıyla başvuruçuyu, uğradığı zarar ve idarenin işlem ve eylemleriyle zarar arasındaki illiyet bağının varlığını ispatlayarak tazminat elde etme ve bu suretle yüklenildiği külfetin dengelemesi imkânından mahrum kalmıştır. Buna göre hem ihale şartnamesine uygun olmayan bir araç için ihale düzenlenmesi hem de başvuruçunun idarenin düzenlediği açık artırmada iyi niyetli olarak satın aldığı ve kendisine teslim edilen çalıntı aracın yine idarece kendisinden geri alınmasına rağmen tarafına herhangi bir ödeme yapılmamasının başvuruçunun mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği, bu müdahale sebebiyle oluşan zararın ise giderilmediği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla müdahale ile başvuruçuya şahsi olarak aşırı bir külfetin yüklenildiği, kamu yararı amacı ile mülkiyet hakkının korunması arasında olması gereken adil dengenin başvuruçuyu aleyhine bozulduğu ve müdahalenin ölçülü olmadığı sonucuna varılmıştır.

65. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

66. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvuruçunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhmal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

67. Başvurucu, ihlalin tespit edilmesini istemiş ve tazminat talebinde bulunmuştur.

68. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (*Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

69. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönüşmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

70. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi içtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), §§ 57-59, 66, 67).

71. İncelenen başvuruda, devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri kapsamında mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Buna göre ihlalin Daire kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

72. Bu durumda mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş, yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini

ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Batman 4. Asliye Hukuk Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekmektedir.

73. İhhalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

74. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 294,70 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucaya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Batman 4. Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2016/436, K.2018/89) **GÖNDERİLMESİNE,**

D. Başvurucunun tazminat talebinin **REDDİNE,**

E. 294,70 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucaya **ÖDENMESİNE,**

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal **FALZ UYGULANMASINA,**

G. Kararın bir örneğinin bilgi için Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesine (E.2018/627) ve Adalet Bakanlığına **GÖNDERİLMESİNE** 15/9/2021 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar verildi.